

get stor Del, ogsaa gennem hele Behandlingen af hans Sag, ligger personlige Motiver af forskellig Art bagved. Manden er en Mand, som har spillet en ganske overordentlig stor Rolle paa Færøerne og for Færøerne, og som Færøboerne har at takke for meget, og som de ogsaa takker for meget. Jeg har under denne Sags Behandling indhentet en Mængde Erklæringer fra Færøerne og færøske Foreninger, som alle indrømmer, at det er en Mand, der har optraadt storslaaet overfor sine Øer og overfor sine Medborgere deroppe og ikke fortjener den Behandling, han har faaet i Dag. Har Manden fejlet, hvad han selvfølgelig har, har han ogsaa bødet for det, og det er upassende, naar Justitsministeren har fremdraget saadanne rent personlige Forhold under Forhandlingen i Dag, som af mig blev indledet paa fuldstændig saglig Vis.

Justitsministeren (Rytter): Ogsaa jeg beklager, at den ulykkelige Mands Navn drages frem i Debatten Gang efter Gang. (*Gamborg*: Det er ingen andre end Dem, der har gjort det). Men hvis er dog Skylden? Naar man fra et Partis Side vil forlange, at Staten garanterer for 2 Mill. Kr. — og man er saa elskværdig, naar det ikke gaar, at gaa ind paa at sætte det ned til 900 000 for det ene og 600 000 for det andet —, er det saa min Pligt som Justitsminister at tie stille med de Forhold, der ligger til Grund for Sagen, samtidig med at jeg ved, at det paa Færøerne vilde vække Forbavelse, at den danske Stat udtrykker sin Interesse for Færøerne ved at hjælpe et Selskab, hvis ledende Mand er, som jeg her har sagt? Jeg forbeholder mig at nævne Tingene ved deres rette Navn, saa længe jeg er Justitsminister; og selv om et Parti ønsker at faa en Sag frem uden at gaa til Bunds i den, vil jeg ikke være med dertil. Jeg beklager, at Mandens Navn er blevet draget saa tidt frem. Jeg beklager det meget stærkt. Hvorfor kan man ikke lade den ulykkelige Mand i Fred? Men naar Forholdet var det, at man vilde gennemtvinge en Benaadning for Manden mod Amtmandens Villie, maatte det komme frem... (Afbrydelse af *Gamborg*)... jeg har Lov til at tale, det ærede Medlem kan faa Ordet efter mig —, da blev Sagen draget frem her i Rigsdagen. Nu kommer Sagen frem igen, fordi et Parti vil have en Bevilling frem paa Finansloven paa 2 Mill. Kr. eller eventuelt 900 000 og 600 000 Kr. Efter den Skikkelse, hvori Sagen forelig-

ger, maa det være vedkommende Ministers Pligt at oplyse Tinget om Sammenhængen dermed. Hvis Rigsdagen efter at have faaet disse Oplysninger alligevel vil give Bevillingen, er det en anden Sag. Det ærede Medlem siger, at Talen er om en Mand, som har spillet en stor Rolle paa Færøerne, og som Færøboerne har meget at takke for. Det første er absolut rigtigt, men om det andet kan der være endog meget stor Tvivl. Det vilde være ganske mærkværdigt, om Forholdet var, som det ærede Medlem sagde. Jeg er ikke den eneste Embedsmand, der har været paa Færøerne, og jeg vil bede det ærede Medlem, som kender Forholdene saa godt, om han ikke vil møde frem med en Erklæring fra en Embedsmand, der har været deroppe indenfor de sidste femten Aar og har haft med Sagen at gøre. Jeg nævner et saa langt Tidsrum, fordi den tidligere Amtmand, den tidligere Sorenskriver og den tidligere Landfoged da staaer til Disposition, og jeg vil altsaa bede det ærede Medlem, som kender saa godt til Forholdene, om at komme med en embedsmæssig Erklæring fra en nuværende eller tidligere Embedsmand om vedkommende Sag. Jeg beklager, vil jeg til Slut sige, at vedkommende Mands Navn er draget frem i Debatten. Jeg beklager det meget, men jeg kan ikke beklage, at jeg har oplyst Tinget om Sagens sande Sammenhæng.

Gamborg: Maa jeg blot gøre den Bemærkning, at den Mand — hvis Navn jo ikke, som den højtærede Justitsminister nu har sagt flere Gange, er nævnt — spiller for mig ingen Rolle i denne Sag, og at Sagen fra min Side er behandlet fuldkommen sagligt uden noget som helst Hensyn til ham. Han spiller faktisk ingen Rolle i den Sag udover det, at han ej er nogen Vandkraft, som skal afkøbes ham, og den kan man virkelig afkøbe ham, selv om han havde begaaet aldrig saa store Forbrydelser. Men han har overhovedet ikke begaaet saa store Forbrydelser, at det var nødvendigt for Justitsministeren at trække Sagen frem her. Justitsministeren havde staaet sig bedre, tror jeg, ved at behandle Sagen lige saa sagligt, som jeg har gjort.

Justitsministeren (Rytter): Hvis vedkommende Mand ejer noget, som skal drages ind i et Selskab, skal han selvfølgelig ogsaa have Betaling for det; det er klart. Jeg gad se, hvorledes det vilde løbe op til 50 000 Kr., men det er et andet